

[Birgitte Husmark]

samarbejde om en komme først-strategi på en lang række områder, det økonomiske område, forbrugerområdet, det juridiske område, osv. Der var ikke nogen ambitioner.

Det, som jeg også godt vil hæfte mig ved, er samarbejdet på erhvervsområdet. Vi har stået i den situation, at samtlige partigrupper har behandlet forslag om afskaffelse eller nedbringelse af arbejdsløsheden. Samarbejdsministeren sagde i sin tale, at vi skulle have fået en redegørelse for et par dage siden. Det ville da også have været smukt, men den er blevet lagt sent i aftes i vores boks, og jeg har ikke haft mulighed for at kigge på den, så jeg kan kun sige, at det er en lidt absurd situation, når man i samarbejdsministerens tale hører, at det at samarbejde om nedbringelse af arbejdsløsheden og samarbejde på det erhvervsøkonomiske område i sidste ende må være en national opgave, mens vi samstemmende med det, hr. Engell lige sagde, har hørt Carl Bildt i meget stærke og præcise vendinger sige, at det at samarbejde på det økonomiske område og nedbringelse af arbejdsløsheden i den grad også var en opgave for EU, og at vi skulle lytte meget til, hvad der stod i Jacques Delors' hvidbog, for det var dér, man skulle finde sandheden.

Sådan ser tingene altså lidt forskellige ud, men ingen af parterne nævnte Nordisk Råd, som faktisk kunne gøre temmelig meget. Jeg kan nævne bare et lille forslag, som SF er kommet med, om, at man fra nordisk side kunne foretage fælles medicinindkøb og dermed nedbringe udgifterne for både medicinbrugerne og det offentlige, der støtter medicinpriserne. Hvorfor skal det alene ske nationalt? Det var da en mulighed at lave det på nordisk plan. Man kunne banke priserne ned via forhandling, når man nu i Danmark og formentlig også i Sverige vil være imod offentlig prisfastsættelse på medicin.

En anden ting er så det store slagsmål om Nordisk Råds budget. På trods af alle odds, alle tidsfrister og et meget mangelfuldt samarbejde med regeringerne og desværre ikke mindst med statsministrene nåede vi ved en kraftanstrengelse til en fælles forståelse på tværs af partiskel, nationer og parlamentarikere af, hvordan budgettet for 1994 skulle fordeles. Problemet er så, hvad der vil ske med budgettet for 1995. Det såkaldte overskud, som

gjorde, at tingene blev mildnet, og at de klippede får ikke kom til at stå ganske nøgne, vil være mindre næste år, og dermed vil tingene komme til at blive endnu mere klemte, hvis statsministrene holder fast i den åbenbart nærmest dogmatiske indstilling, at kultur- og uddannelsesbudgettet skal have 50 pct. af pengene. Der er ikke nogen saglige begrundelser for det; det er et rent dogme, og hvis man fastholder det, kan vi kun få vanskeligheder. Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi skal bruge tid og energi på det, som kunne bruges på langt mere kreative og fornuftige ting. I stedet for er vi så nødt til at forsvare de budgetområder, hvor vi ved, at der allerede i øjeblikket er mangler, og hvor nøden vil blive endnu større, hvis man fremturer med den 50-pct.s-indstilling, som statsministrene indtil nu nærmest har brystet sig af.

Jeg kan rent konkret nævne, at på social- og sundhedsområdet vil der være store problemer med bare at videreføre det eksisterende arbejde, og hvis man nu kommer i en situation, hvor det såkaldte overskud bliver et lille reduceret overskud, hvis det overhovedet bliver tilladt at bruge det i denne budgetplan, vil et spørgsmål som at reducere handicapsamarbejdet, som var et af de områder, man trak frem og ville beskære med to tredjedele, igen være i farezonen, og det samme vil en lang række andre sociale og sundhedsmæssige områder være.

Der er punkter, hvor jeg nok kunne ønske mig, at ministerrådet ud over arbejdsløsheden også virkelig satte fuld kraft på handlingerne og ikke kun på ordene. Jeg er meget spændt på at se, hvor stor en udmøntning af den miljøplan, som vi har fået for nogle dage siden, der vil foreligge. Den ser meget spændende ud, og der er nogle meget rigtige afsnit med påpegninger af de store behov, der er, f.eks. i Barentsregionen. Det er fuldstændig rigtigt, at de atomtrusler, der er i Barentsregionen, med truslerne om dumpning af gamle, udslidte russiske atomubåde, har ganske forfærdelige perspektiver. Hvad vil Danmark konkret gøre? Hvad vil Nordisk Råd konkret gøre? Det synes jeg ikke der står noget særlig konkret om i miljøplanen.

Et andet problem er atomsikkerheden i Nordens nærområder. Det har været dansk politik, at vi skal afvikle atomkraftværkerne i Ignalina og i Skt. Petersburg hurtigst muligt, og det er